

برای توقف اعدام های اخیر و لغو حکم مبارزه کنیم

اتحاد کار

شماره ۱۴۶

مرداد ۱۳۸۶ - اوت ۲۰۰۷

ETEHAD KAR

August 2007

Vol. 14 - No. 146

تماس با روابط عمومی سازمان:

نامه های خود را به آدرس زیر
- از یکی از کشورهای خارج -
برای ما پست کنید.

آدرس سازمان در فرانسه:

AZAMI
116 RUE DE CHARENTON
75012 PARIS, FRANCE

آدرس پست الکترونیکی سازمان:

etehadefadaian@wanadoo.fr

info@etehadefadaian.org

آدرس صفحه سازمان در اینترنت:

www.etehadefadaian.org

تلفن: +۳۳ ۶۲۰۵۱۴۱۱۲

فاکس: +۴۹ ۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷

بها معادل: ۱/۵ یورو

امروز دهم مرداد ماه ۱۳۸۶ دولت جمهوری اسلامی هفت تن دیگر از شهروندان کشورمان را به اتهام "تجاوز به عنف، ارتکاب اعمال خلاف اخلاق و عفت عمومی، آدم ربائی و سرقت" به دار آویخت. بدین ترتیب در طی همین ماه، شمار اعدام شدگان به نوزده تن رسید. مقامات قضائی جمهوری اسلامی اعلام کرده اند که پرونده های دیگری را نیز در دست دارند و از قرائن پیداست که اعدام تعداد دیگری از شهروندان کشورمان تحت عنوان "اراذل و اوباش" در راه است.

بر اساس اخباری که در مطبوعات منتشر شده است، طی هشت ماه گذشته، ۱۴۸ نفر اعدام شده اند. بنا به گزارش سازمان های مدافع حقوق بشر در سال ۲۰۰۶ میلادی، جمهوری اسلامی به لحاظ تعداد اعدام ها، پس از چین، مقام دوم را در جهان داشته است. اما به نسبت جمعیت کشور، حکومت ایران مقام نخست را در جهان دارا است و همه کشورهای دنیا را در مسابقه کشتار انسان ها پشت سر گذاشته است.

جمهوری اسلامی رژیمی است که پایه های قدرتش با خون و خون ریزی استوار شده است. بلافاصله پس از انقلاب، چوبه های دار خود را برپا کرد. در سال های اول انقلاب مردم کردستان، خوزستان و ترکمن صحرا را بیرحمانه سرکوب کرد، پس از آن، گروه گروه جوانان را در جنگ با عراق و با وعده بهشت به کشتن داد و با پافشاری بر ادامه جنگ، آمار کشته ها را به صدها هزار نفر رساند. با پایان گرفتن جنگ، هزاران تن از زندانیان سیاسی را از دم تیغ گذراند. از آن پس تا کنون نیز، به بهانه های مختلف و تا آن جا که شرایط اجازه داده است و در حد توان خود، از کشتن دریغ نکرده است. به میزانی که تیغ اش بریده است، پیش رفته است. این روزها نیز تعدادی از شهروندان را که پرونده خود همین سیستم بوده اند و اغلب آنان سنشان کمتر از عمر حکومت جمهوری اسلامی است، به جرم آدم ربائی و سرقت، به جوخه مرگ سپرده است. اما کمتر کسی است که نداند که تجاوزگران اصلی به امنیت و زندگی مردم و آدم ربایان و سارقان واقعی همین سران حکومتند. مگر در همین ماه، در روز روشن، نماینده قانونی کارگران سندیکای شرکت واحد در خیابان ریویده نشد؟

کسانی که امروز تحت عنوان "اراذل و اوباش" چنین خشن و غیر انسانی سرکوب شده، تحقیر گشته و به دار آویخته می شوند، دست پروردگان این حکومت بوده اند، که بعضاً نیز، حتی برای مقاصد شوم و غیر انسانی این حکومت، توسط دست اندرکاران آن، به بازی گرفته شده بودند. اگر دستان حکومت در ماجراهای پشت پرده این کشتار آلوده نیست، چرا نام این "اراذل و اوباش" را اعلام نمی کند؟ چرا دادگاه این افراد را علنی برگزار نمی کند؟ مگر این افراد به گفته جمهوری اسلامی به جان و مال مردم تعرض نکرده اند، پس بیم حکومت از برملا شدن حقیقت چیست؟

هدف جمهوری اسلامی از این اعدام ها، عادی کردن کشتار و ارباب مردم است. حکومت، آینده خود را تیره می بیند، با این سرکوب کردن ها می خواهد اولاً جو رعب را بر جامعه حاکم کند، ثانیاً در این موج کشتارها اگر بتواند برخی از فعالان سیاسی را نیز که افکار عمومی داخل و خارج نسبت به آن ها حساسیت بیشتر دارند، به جوخه مرگ بسپارد و ثالثاً، با عادی کردن فضای سرکوب، به مقابله با اوج گیری جنبش های اجتماعی برخیزد و از گسترش این جنبش ها جلوگیری نماید.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران رفتار غیر انسانی با شهروندان کشور و اعدام آنان را شدیداً محکوم می کند و خواهان برگزاری محاکمات علنی و رفتار انسانی با دستگیر شدگان و لغو اعدام در کشور است. ما احزاب و سازمانهای سیاسی و همه نهادهای دموکراتیک و مدافع حقوق بشر را به دفاع از حقوق انسانی دستگیر شدگان و علیه صدور حکم اعدام فرا می خوانیم.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

دهم مرداد ۱۳۸۶ برابر اول ماه اوت ۲۰۰۷

قطعه نامه انجمن جهانی قلم در باره ایران

نگره پن بین المللی (انجمن جهانی قلم) - ۲۰۰۷

همایش نمایندگان پن بین المللی در هفتادوسومین کنفرانس جهانی خود در داکار، سنگال، از ۳ تا ۱۱ ژوئیه ۲۰۰۷ (تیر ۱۳۸۶)، با نگرانی شدید از فقدان پیشرفت در شناسایی و تعقیب قانونی عوامل مسئول در شکنجه و قتل عکاس و روزنامه نگار ایرانی - کانادایی زهرا کاظمی؛ و کوتاهی در اجرای عدالت در باره کسانی که در اواخر دهه ۱۹۹۰ دستور قتل های زنجیره ای نویسندگان و روشنفکران ایرانی را صادر کردند؛

* با حیرت از محکومیت روزنامه نگار آزاد امور اقتصادی علی فرحبخش به اتهام جاسوسی در ۲۶ مارس ۲۰۰۷، که به ۳ سال زندان محکوم شد؛ و ۲ سال حکم زندان برای روزنامه نگار کرد ایرانی کاوه جوانمرد در ۱۷ مه ۲۰۰۷، نیز تداوم بازداشت روزنامه نگاران و فعالان فرهنگی کرد ایرانی عدنان حسن پور و محمد صدیق کیبودوند و روزنامه نگاران و فعالان فرهنگی آذربایجانی ایرانی سعید متین پور و عباس لسانی؛ نیز احکام زندان سه سال و دوسال و نیم دادگاه بدوی برای روزنامه نگاران کرد ایرانی اجلال قوامی و سعید ساعدی در ۹ ژوئن ۲۰۰۷؛

* با نگرانی از این که سازمان های امنیتی در پنج سال گذشته مانع از برگزاری مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران و انتخاب هیأت دبیران آن شده اند؛

* با نگرانی عمیق از اینکه مقامات انتشار صدها کتاب از جمله کتاب هایی که یک یا چندین بار منتشر شده اند را ممنوع کرده و این سیاست را برای اعمال فشار بر ناشران مستقل به کار گرفته اند؛ برخی از فیلم ها را ممنوع کرده

و چندین سازمان فرهنگی و هنری را تعطیل کرده اند؛

* بعلاوه با ابراز نگرانی از این که نویسندگان، روزنامه نگاران و اشخاص دیگری که برخلاف حق آزادی بیان بازداشت شده اند، در حضور قضات شکنجه شده اند، هفته ها در سلول انفرادی به سر برده اند و از حقوق اولیه قانونی محروم شده اند؛

* با توجه به اینکه ایران دارای بیشترین تعداد روزنامه نگاران زندانی در خاور میانه است، حق آزادی بیان و محاکمه عادلانه آنها را نقض می کند و غالباً مدت های طولانی آنها را در حبس انفرادی و بدون دسترسی به مراقبت پزشکی کافی نگهداری میکند؛